

Sygn. akt II CSK 677/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa małoletniego G. Ś. działającego
przez matkę E. M.
przeciwko Publicznemu Zakładowi w S. oraz P. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego Publicznego Zakładu w S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z dnia 11 czerwca 2014 r., sygn. akt I ACa 331/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanego Publicznego Zakładu w S. na rzecz
powoda kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący

wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany - Publiczny Zakład w S. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11 czerwca 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga była oczywiście uzasadniona. Problemy związane ze stosowaniem art. 162 k.p.c. zostały już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego, także w zakresie stosowania tego przepisu do postanowień dowodowych (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07, wyrok z dnia 24 września 2009 r., IV CSK 185/09). Uzasadnienie przez Sąd Apelacyjny wysokości przyznanego poszkodowanemu powodowi odszkodowania nie nasuwa wątpliwości, które pozwalały by przyjąć, że to rozstrzygnięcie jest w sposób oczywisty wadliwe, bez wdawania się w szczegółową ocenę jego dopuszczalności na tle art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 k.c. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia – z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd
Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1
i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

I.n